

कृणो पधाणो अमच्चो वसुभूदी कच्चुइणा सह अणुप्पेसिदो । तं अरिहदि देवो इमस्सिं जेव्व
मुन्दरमुळुत्तए पेक्खिडुं । अहं पि कज्जसेसं समाविअ आअदो जेव्वति ।

वासवदत्ता । अज्जउत्त । चिट्ठु दाव पेक्खणं । माउलकुलादो पधाणो अमच्चो वसु-
भूदी आअदो । तं दाव पेक्खडु अज्जउत्तो ।

5 राजा । यथाह देवो । ऐन्द्रजालिकं प्रति । भद्र । विश्रम्यतामिदानीम् ।
ऐन्द्रजालिकः । जं देवो आणवेदि । एक्को उण खेउणओ अवस्सं देवेण पेक्खिदव्वो ।
राजा । भद्र । एवम् । द्रक्ष्यामः ।

इति निष्क्रान्त ऐन्द्रजालिकः ।

वासवदत्ता । कच्चणमाले । देहि मे पारितोसिअं ।
10 काञ्चनमाला । जं देवो आणवेदि । इति निष्क्रान्ता ।
राजा । वसन्तक । प्रत्युद्गम्य प्रवेश्यतां वसुभूतिः ।
विदूषकः । जं भट्टा आणवेदि । इति निष्क्रान्तः ।

ततः प्रविशतो वसन्तकेन सह वसुभूतिबाधव्यौ ।

वसुभूतिः । समत्तादवलोक्य । अहो वत्सेश्वरस्य भवनद्वारभासः । तथा हि ।
15 आक्षिप्तो जयकुञ्जरेण तुरगान्निर्वर्णयन्वह्निभा-
न्संगीतधनिना कृतः क्षितिभुजां गोष्ठेषु तिष्ठन्क्षणम् ।
सद्यो विस्मृतसिंहलेन्द्रविभवः कक्षाप्रदेशेष्वहो
द्वाःस्थेनैव कुतूहलेन महता ग्राम्यो यथाहं कृतः ॥

बाधव्यः । अद्य खलु चिरात्स्वामिनं द्रक्ष्यामीति यत्सत्यमानन्दातिशयेन किमप्यव-
20 स्थात्तरमनुभवामि । कुतः ।

विवृद्धिं कम्पस्य प्रथयतितरं साधसवशा-
दविस्पष्टे दृष्टिं तिरयतितरं बाष्पपटलैः ।
स्खलद्वर्णां वाणीं जडयतितरं गद्गदतया
जरायाः साहाय्यं मम हि परितोषो ऽद्य कुरुते ॥

23 विदूषकः । अग्रे भूत्वा । एडु एडु अमच्चो ।
वसुभूतिः । विदूषकस्य कण्ठे रत्नमालां दृष्ट्वापवार्य । बाधव्य । ज्ञायते । सैवेयं रत्न-
माला या देवेन राजपुत्र्यै प्रस्थानकाले दत्तेति ।

बाधव्यः । अमात्य । अस्ति सादृश्यम् । तत्किं वसन्तकादवगच्छामि प्रभवमस्याः ।

वसुभूतिः । बाधव्य । मा मैवम् । महति राजकुले रत्नानां बाहुल्यात्तु दुर्लभो भूष-
30 णानां संवादः ।

विदूषकः । राजानमुद्दिश्य । एसोक्खु महाराओ । ता उवसप्पडु अमच्चो ।

वसुभूतिः । उपसृत्य । विज्ञयतां महाराजः ।

राजा । उत्थाय । आर्य । अभिवादये ।